

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ ПАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XX, бр. 55 (1966)

В. Търново, сряда, 6 май 1966 г.

Цена 2 стотинки

В ЧЕСТ НА
20 ГОДИШНИНАТА
НА 9 СЕПТЕМВРИ
1946-1966

ВСЕКИ НА СВОЯ ТРУДОВ ПОСТ

С ПРЕИЗПЪЛНЕН ПЛАН, С ИЗПЪЛНЕНО ОБЕЩАНИЕ!

Обещанието за надпланова
продукция — изпълнено

Възванието на ЦК на БКП ви май. А преди няколко дена към българския народ по случай юбилея на Свободата запаля буен пламък в съзнанието между промишлените предприятия в Свищовския район.

Колкото повече приближава светият празник, толкова повече се множат успехите. Благодарение на това всички предприятия изпълниха и преизпълниха плановете си за четиримесечието в чест на Първи май.

Градския промкомбинат, Месокомбината и др. Челните колективи направиха голяма крачка напред в стремежа си да спечелят Паспорта на трудовата слава и юбилейната значка.

Постигнатото не само че не успокоява, но и вдъхновява и подтиква колективите за още по-високи достижения в масовия трудов поход за достойно посрещане на 20-годишнината на социалистическата революция.

АН. СТОЯНОВ

Пред Централния комитет на Партията течащите от ф-ка „Рекорд“ — Горна Оряховица дадохме обещание да произведем над плана за тази година 28 000 метра различни видове памучни платове. Досега колективът на предприятието е произвел над плана 88 000 метра плат.

В социалистическото съревнование, благодарение на което се постигнаха тези успехи, първо място заеха работниците от червена смяна с ръководител Ц. Райчев. Най-добри успехи от тази смяна постигнаха тъкачите от трета секция на В. Кирилов.

Достоен рапорт

В първите дни след празника на труда производственият колектив на Промисления комбинат в Г. Оряховица постигна забележителни успехи в съревнованието за извоюване на Паспорта на трудовата слава и юбилейната значка. Ето какво рапортува колективът на мебелния участък: „На 3 май работата започна с темпото на последните дни на април, без закъснение и отсъствия. Графикът на производствения план за 3, 4 и 5 изпълнихме 105 на сто.“

Добри успехи в работата имат и останалите цехове в предприятието.

СЛ. КИТОВА

Вечер посветена
на Деня на радиото

Снощи във В. Търново по инициатива на Окръжния радиоклуб, Окръжната станция на съобщенията и Радиозавода се състоя вечер посветена на 7 май — Деня на радиото.

Димитър Димитров, началник на ОТК при Радиозавода, говори за значението на радиото и телевизията в наши дни.

Самодейци — изнесоха литературна порграма.

ИЛ. МИЯКОВ

Водата тече и пак
облицоват

Миналата година по Хотнишката напонтелна система останаха за довършване някои строителни работи по второстепенни канали — главно облицовки.

Тази пролет бяха уточнени най-неотложните задачи до поливния сезон. И майсторските групи на Недялко Каранешев и Крум Кушев заработиха, като използваха всеки благоприятен ден. Благодарение на това планът за първото тримесечие е изпълнен 119 на сто. Изпълнен е и планът за април.

Нуждите на стопанствата наложиха тия дни помпената станция да подаде вода по каналите. От завчера бистрите струи потеклоха. Майсторските групи, обаче, не спират. Те пак облицоват — над водното ниво.

И. П.

ПЪРВОМАЙСКИ ПРИВЕТ
ОТ ПОЛТАВА

ИЗГЛЕЖДА, ластовичките, връщайки се в дома, са гостували в слънчева България и са донесли със себе си на своите крила в родния Полтавски край топлата душата пролет. Тя освети с усмиха лицата на щастливите хора, разстла зелен ковер върху колхозните ниви, дари първите цветя на хората. Ето и дърветата ще надянат пищен наряд, ще разцъфнат орозиците градини. И тогава не ще се намери по-красиво кътче на земята от Полтавския край.

Хората от Полтавска област с нетърпение и радост очакваха и посрещнаха Първи май. Колективите за комунистически труд от Полтавския автоагрегатен завод, знаменитите полтавски предачки, кройовските вагоностроители, кременчугските автозаводци, работниците и служащите от Полтавския топловодо-ремонтен завод и десетки други предприятия изпълниха предсрочно априлските си производствени задачи.

Със слави трудови победи посрещна Първи май младото работническо семейство на Кременчугския нефтепереработвателен завод, който се издига на бреговете на великата украинска река Днепр.

Забележителна победа одържаха полтавските строители на строежа на най-големия в Европа завод за химическо машиностроение. Преди няколко дни комплексната бригада за комунистически труд, възглавявана от члена на КПСС Анатолий Забегайло, постави първия кубически метър бетон в основата на производствения корпус на завода. Полтавчани се гордеят отсега с бъдещата голяма рожба на седемилетката. След две и половина години химическите предприятия на страната ще получат повече от 3300 изделия, уникална апаратура с марка „Полтавски химмаш“. Строители те знаят, че с влизането в

Шофьорът Виктор Жданов в навечерието на Първи май донара първия кубически метър бетон за завода.

строителния завод-гигант страната успешно ще решава големите задачи по химизацията на народното стопанство, начертани от историческия февруарски пленум на ЦК на КПСС.

Големи успехи в предмайското социалистическо съревнование завоюва колективът на Полтавския завод за луминисцентни лампи.

Търновските приятели знаят, че полтавските трудеци се вече три години водят борба за превръщане на града в град на комунистически труд, на комунистически бит и висока култура.

Понастоящем хиляди трудеци се от града в свободното си от работа време приеждат в образцов ред улиците, булевардите, парковете,

площадите. Те вече са посадили над 10 000 дръвчета.

Трудеците се от Полтава, — казва председателят на изпълкома на Градския съвет на депутатите на трудеците се Н. В. Петров, — горят от желание в най-близко време да превърнат своя град в град с висока култура, да направят така, че той да стане един от най-красивите градове в страната.

Изменят облик си и градовете Кременчуг, Лубен, Миргород, Карловка и други, трудеците се на които по примера на полтавчани се борят за звание „Град на комунистически труд и комунистически бит“.

Заедно с работническата класа с нови трудови дела посрещнаха великия празник и труженниците в селското стопанство на Полтавска област. Сега в колхозите и в совхозите в пълен ход вървят пролетно-полските работи. Пролетта в нашия край тази година даде с голямо закъснение. И поради това колхозниците бързат да навакнат загубеното време. Те успешно сеят пролетните култури, захарното цвекло, подготвят почвата за сеитбата на царевица. Колхозните животновъди, въпреки трудностите през тази година, успешно иззимуваха животните и предсрочно изпълниха плана за продажба на страната на селскостопански продукти.

Отбелязвайки Първи май, полтавчани от душа и сърце приветствуват своите братя-българи, трудеците се от В. Търновски окръг. Нека пролетното слънце на Първи май, казват полтавчани, топли крепката и нерушима дружба на нашите народи.

ТИМОФЕЙ ПРУГЛО
ЛЕОНИД МУНТЯНОВжурналисти, сътрудници
от Редакцията на в. „Зоря
полтавщини“

НА СНИМКАТА: Бригадата за комунистически труд с ръководител Анатолий Забегайло полага първия кубичен бетон в основата на строежа на Полтавския машиностроителен завод-гигант.

Началото

Такова голямо оживление трудеците се в окръга не бяха виждали. Местните, общинските и районните прегледи на художествената самодейност се превърнаха навсякъде в хубави празници на народното изкуство.

Цифрите говорят най-добре за ръста на художествената самодейност. Докато в Първия републикански фестивал през 1959 година участвуваха 23 544 самодейци от окръга, то техният брой тази година се увеличи на 27 806 души. Близко двадесет и осем хиляди самодейци от окръга пред светлата годишнина показаха богатството на самобитното народно изкуство. Колко безсънни нощи са прекарвали те?

И ето — в понеделник във Велико Търново дойдоха тези, които най-много са се трудили. Започна окръжният преглед на театралната самодейност.

Първи на сцената на обрзцовото читалище „Надежда“ се представи колективът при ф-ка „В. Коларов“ — В. Търново. Ръководител е директорът на предприятието Джвдет Чаушев. Той изпълни и главната роля в комедията: „Тако Ваков“. Повечето от участниците в пиесата са работнички — многомашииничката Мария Спасова, бригадирката Спаса Кръстева, Ружка Сидерова, Катя Мигева, Здравка Ценева. И всички играха хубаво.

След това на смяна дойдо-

ДНЕВНИК НА ФЕСТИВАЛА

ха театралният колектив при читалище „Зора“ в с. Никюп. С пиесата „Пробният брак на Ани“ от Б. Божилов младите самодейци са обиколили много села в района.

Но с най-голям интерес се очакваше този ден колективът на с. Карансен.

Най-много аплодисменти заслужил ръководителят на колектива Георги Денев. Какъв правдив образ създаде той. Та това не е самодеец, а професионалист!

— Толкова години играя вече — споделя служителът Георги Денев. И аз, и моите другари не можем да си представим живота си без сцената. Вчерашният фестивал продължи в салона на читалището. Един след друг излизаха най-добрите рецитатори от окръга — Иван Колев, Дочка Братанова, Тодор Киров, Недялка Кирова, Елеонора Дочева, д-р Лидия Попова, Иван Аргиров, Димо Джиков, Веска Трифонова, Надка Ботева. Константин Карагоров, който изпълни собствено произведение, Боян Иванчев.

А зад сцената самодейците от Полски Тръмбеш вече се подготвяха. С успех представиха те „Среща“ от Лозан Стрелков.

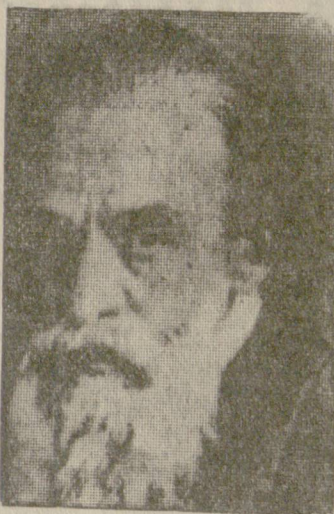
Последен за този ден се яви колективът на с. Самоводене с пиесата „Блокада“ от Камен Зидаров.

На сцената: Самодейният колектив на ф-ка „В. Коларов“ — В. Търново. В ролите на машиноистката Ружка Сидерова и на началника Джвдет Чаушев.
Снимка: Ив. Воденичаров

Миналата година овчарят Атанас Михов от ТКЗС в с. Горна Студена бе на първо място в стопанството по настриг на вълна от своето стадо. Той получи от 150 овце средно по 4.300 кг вълна.

ВЕЛИКОТО ДЕЛО НА ДИМИТЪР БЛАГОВЕ

На 7 май т. г. се навършват 40 години от смъртта на един от най-великите синове на нашия народ, родоначалника на марксизма и на класовото работническо движение у нас, основателя на славната БКП, първия и най-голям ученик на Маркс и Енгелс в нашата страна и на Балканите в края на XIX и началото на XX век — Димитър Благоев.

на работническата класа у нас.

Димитър Благоев беше немурен борец и против буржоазния национализъм и шовинизъм, за международна пролетарска солидарност и дружба между народите.

Цялата партия, начело с Димитър Благоев, посрещна възторжено победата на Великата октомврийска социалистическа революция и застана изцяло и безрезервно на нейна страна и в нейна защита против нападите и заговорите на световната буржоазия. Партията широко популяризираше предложенията на съветското правителство за сключването на мир без анексии и контрибуции, както и завоеванията на трудещите се в революцията, което оказваше мощно революционно въздействие върху българските работници и селяни за надигането им на смела борба по примера на техните руски братя. Заслуга на Димитър Благоев е и това, че Партията на тесните социалисти стана съоснователка на III комунистически интернационал и започна усилено да се превъзвисява с идеите и тактичките оръжия на ленинизма. Процесът на нейната болшевизация беше успешно завършен под ръководството на Георги Димитров — верен ученик и продължител на делото на Димитър Благоев.

Революционните черти и добродетели, възпитани от Димитър Благоев в Партията на тесните социалисти, спомогнаха много за нейното решително ориентиране към болшевиките и за бързото ѝ израстване като марксистко-ленинска партия от нов тип, под чието ръководство нашият народ завоюва исторически победи и успехи в борбата против фашизма и капитализма и в строителството на социализма. Тези огром-

ни завоевания и всеотдайната жертва на нашата страна осветяват още по-ярко историческите заслуги на Димитър Благоев за българската комунистическа партия и за българския народ.

Димитър Благоев е колос в нашия исторически и общественополитически живот, гордост и слава за БКП, за българската работническа класа и за целия български народ. Той беше не само велик революционер, но и велик мислител, философ, писател и учен. Неговият живот и богатото му научно-литературно дело са неизчерпаем извор за комунистическо възпитание на сегашните и бъдещите поколения. Със своята принципност и дълбока вяност към марксизма и пролетарския интернационализъм, със своята непримиримост към буржоазията и нейните опортюнистически оръжия, със своята голяма любов и преданост към братския руски народ и великия Съветски съюз, със своята съзнателна дисциплинираност и пословична честност и скромност в партийния и личния си живот Димитър Благоев винаги е бил и ще бъде светъл пример и вдъхновение за българските комунисти и трудещи се в тяхната борба за тържеството на великото дело на мира и социализма.

Днес под ръководството на славната БКП — партията на Благоев и Димитров, целият български народ се е вдигнал на трудови подвизи и героични дела за достойно посрещане 20-годишнината от великата народна победа на 9. IX. 1944 година, която откри пътя за построяването в нашата страна на социализма и комунизма — заветната цел и мечта на Димитър Благоев и на неговите съратници.

Ал. ГЕОРГИЕВ

Тр. Трендафилов

КОГАТО ПРИСТИГНАХ в кооперативния дом в с. Драгомирово всички си бяха отишли. Първият драгомировчанин, с когото се срещнах тук, беше бай Димитър Арифов — прислужник в дома. Той е висок, малко приведен, слаб човек, но пълен с енергия и жизненост, въпреки напредналата си възраст. Той умее бързо да се сприятелства с хората. Скоро аз знаех много неща за бай Димитър. Много неща, които той сам ми разказа.

— Не съм тукашен аз, чак от Малко Търново съм, там съм раждал. Още на пет години отанак без баща и тръгнах по чужди порти, при чужди хора, за да изкарвам прехраната си. Заредиха се от тежки по-тежки дни и години. Обикалях от единия до другия край на България.

НА ПРАКТИКА

През последната седмица школяският звънец беше пак редовно — всеки ден в 8 часа сутринта. Но осмисляните се от Основното училище в с. Леденик не оставаха в училището, а в строен ред със заруменели лица забързваха към стопанския двор. Така започна производствената им практика по основни на селското стопанство. Всички се възбуждаха дали животновъдите ще останат доволни от тяхната работа, дали ще приложат на практиката това, което бяха учили в училище по теория? Труднолюбивите кооператори стръчно посрещнаха комсомолците. В краварника, телчарника, свинарника, в машинните работилници осмисляните работеха упорито, съзнателно, под ръководството на своя учител Д. Петров, животновъдния бригадир Др. Бейков, зоотехниката О. Чекендова и много кооператори. Те почистваха яслите, дезинфектираха оборите и боксове, почистваха машинната работилница и сами се грижиха за родилна свиния и крава.

След прекараните 4 дни в животновъдната ферма в село Леденик младежите отидоха в градината на село Шемшево.

По градове и села, където и да отиде все едно: гаврят се с тебе, а работиш до капване само за единия хляб.

Близко тринадесет години работих в една фабрика край Бургас. Чорбаджията, въпреки уговорите за плащане, не си устояваше на думата. Винаги ми изяждаше по нещо.

В с. Сломер работих 13 години при най-големия селски чорбаджия — Симеон Мочуров.

Пазарих се да му работя по 20 лв на месец, а накрая на годината ми даде един изтърган кат негови дрехи и подгизващо ми каза:

— Наля съм те хранил цяла година.

Така завършваше всяка от 13-те години. Така беше нався-

къде, където отиде.

Принудих се най-подир да се заселя и оставах да живея в Драгомирово. Тук се и задохм. Но и тук същата трагедия. Село хубаво, но всичко в ръцете на двадесет-тридесет богаташи-изедници. Близко две години работих тухларство при Анчо Русев за единия хляб, при Христо Стаевски се пазарих да му работя по 20 килограма брашно на месец. Най-често обаче, когато отидех да уреждам сметката си, чорбаджията ме изкарваша дължник, а ако започна да ропта ме заплашваха с полиция. Такива бяха и селските тувове Гюро Смилянски, Никола Високов, братя Велчеви и още много други. В техни ръце беше целият имот, с тях беше и полицията, властта или както казва народната мъдрост „В тлях е хлябът, в тях е и ножът“ — каквото ти дадат, това ще ядеш.

За да могат по-добре да ни ограбят, те насъсваха към религиозни спорове население. Живеем в едно село власи, банатчани и бухурешли. Всички се печем на една скара, а един на друг вярва си не хваща. Често по улиците или в кръчмите се биехме, не можех-

Разказът на бай Димитър

ме и да си представим, че някога ще заживеем като брати всички.

Когато заговори за последните 20 години от живота си бай Димитър поруменява и с просветнал поглед започва:

— Хубава е тази власт, но защо не дойде по-рано, когато бях млад, че да видяш какво сякаш да направя! Но... и сега не отстъпвам на младите. Член съм на стопанството и сега работя като прислужник, но ако се наложи макар и на тия години ще отида, където е нужно. Изгонихме страшната мизерия от миналото. Ето аз затегнах къчищата си и най-после се почувствах равноправен гражданин. Всички ме уважават, уважават се един друг. Няма вече кривоумии между власи, банатчани и бухурешли. Живеем заедно, работим и сме доволни, че на мястото на бившите чифликчици и изедници сега са се ширнали кооперативните блокове, които обработват с много машини.

И колко верни, правдив и искрени са тези думи на бай Димитър, пълни с истината за миналото и настоящето.

Г. ГЕНЧЕВ

ПРЕГЛЕД НА НИЗОВИЯ ПЕЧАТ

На пост за повече икономии

С Възванието си Централният комитет на БКП призова целия български народ в чест на 20-годишнината на социалистическата революция на трудов пост за пестене на материали, суровини, електроенергия, за издържане на повече резерви, за влагане на по-малко труд в производството и др. Това е първостепенна задача и на многотиражните в промишлеността и строителството.

Прегледът на излезлите броеве от началото на годината досега показва, че редолюбивите се занимават с този проблем. Особено добри резултати има редколлегията на „Търновски строител“, която е постигнала тематично и жанрово разнообразие. Почти във всеки брой се разказва как строителите колективно в Свищов, Павликени, Б. Търново, Горна Оряховица, Елена и другите изпълняват обществата си. В брой 6 е поместена статията на инж. Йосиф Добрев „За някои особености на шестетажните едропанелни жилища сгради“. В нея авторът задълбочено разглежда как постигнатото досега, така и перспективите.

В брой 3 пък инж. Калпачиев — главен инженер на организацията — поставя задачата за стопроцентното внедряване на акордия наряд. Той отбелязва, че миналата година 22 на сто от списъчния състав на работниците са работили по този начин и са завишили средната си работна средно с 10 на сто. „Търновски строител“ умело използва отделни рубрики, за да покаже резултатите от стремежа ежедневно да се постигне. Такава рубрика е „Нашият пост“, под която в брой 5 от 15 март се разказва за

водача на самосвал Ангел Хр. Ангелов, който използва служебен бензин за лични цели и кара определения за обекта пък на свои приятели. В брой 6 е отпечатана статия „Да опазваме и пестеливо да използваме строителните материали“ от началника на снабдителния отдел Д. Кабакчиев. Разкрити са много пътища на разхищение, но статията би била още по-ценна, ако изнесеното бе още по-конкретно, ако се бяха разкрили случаите и причините за брака на тухли, за големия разход на пирони, за недобросъвестното съхраняване на инвентарния кофраж в Горнооряховския, Павликенския и други райони.

Макар и да са отпечатани само по три-четири броя досега от „Машиностроител“ и „Кооператор“, то във връзка с разглежданите въпроси има какво да се каже. В машиностроителния завод „Червена звезда“ още в началото работниците тръгнаха на поход за здрава финансова и трудова дисциплина, изработи-

ха график за всяка машина, направиха много рационализаторски предложения, довеждащи пестенето на труд и други. Интересно, но „Машиностроител“ не пише по тези въпроси нищо ред. Заводският партийен комитет, профкомитетът си затварят очите пред този факт, пред отбягването на многотиражния вестник от злободневните теми.

Към „Кооператор“ би трябвало да се зададе следния въпрос: защо не разкаже как се изпълнява обещанието в ТПК „Червена звезда“ Свищов за намаляване разходите на сто лева стокова продукция с 0,20 лв., за пестенето на електроенергия за 126 лв., материали за 600 лв. и режийни разходи за 104 лв?

Сега повече от всеки друг път всеки многотиражен вестник трябва да открие своя рубрика, да използва хумористично-сатиричните си колонки, да използва всички средства за разобличаване на немарливите, разхищелите и разхищителите на народните блага.

НАШАТА ДРУЖБА

Не един път завидяхме на по-големите си другари от десети и единадесети класове от Трета езикова гимназия — В. Търново. Един ден през седмицата те бяха на производствена практика.

Най-после мечтата ни се осъществи. Бяхме разделени на три профила — шлосерски, дърводелски и дагелски с вътрешно горене. Всеки един от нас по пътя може би на бъдещата си професия.

Заниаха се седмица след седмица.

Но аз искам да разкажа за живота и работата на групата от профила шлосерски. Още след сформираният тя заживя като един колектив, като че ли всички бяхме учили и работили все заедно.

Още отначало работата потръгна. Групата ни ходи на практика в ТПК „Метал“. В първите дни работниците гледаха на нас с недоверие. Но нашата воля и твърдост надделяха. Нашето усърдие накарва ве-

че работниците с по-други очи да гледат на труда ни.

Повече ние работим в шлосерския отдел. Още при отваряне на вратата ни посрещна песента на машините. Винаги с широка усмивка ни приема ръководителят на цеха Недю Недев. Ще ни разясни какво трябва да правим и отново на работните места. Дори и с машините, от които отначало се бояхме, сега се сприятелихме. И все пак постоянно край нас е бай Недю. Ще намери време да напомним край сенинго. На един ще направи бележка, че чука не се държи така, на друг, че зъбчатката се слага на другата страна и т. н.

Но ето, че дойде часът, когато ние станаме вече господари на машините. Практиката ни сега преминава около тях.

А ако влезете в шлайфотдела ще видите едно пълно черномомче, привлекено над шумирела, съсредоточено в операцията, която навършва. Това е Ангел Михайлов от X „б“ клас — отговорник на групата. Той е винаги там, където има най-много работа.

Така в процеса на работата започнаха да ни чувстват като нежелана част от колектива. Работниците от шлосерския отдел със свои средства бяха закупили малки подаръци, които бяха раздадени на отличниците в производството и учените. Такива получиха Боян Георгиев, Леса, Йордан Цветков, Боян Петров.

Организираме съвместен поход, който помогна за заздравяването на нашата дружба.

Пенка Хаджиева

ПРЕД ГОЛЕМИЯ ПРАЗНИК

Учителите от Средно политехническо училище в с. Сунхидол участват в движението за комунистически труд.

В чест на славната двадесетгодишнина те обещава да работят така, че учебният материал да се усвоява още в час. Основна тяхна грижа е комунистическото възпитание на учащите, стремежът да няма второгодишници. „Всяко нормално дете трябва да премине в по-горен клас“ — това е девизът на колектива.

За подобряване на успеха през третия срок те въвеждат полугодишно обучение.

П. Пенчев

РАБОТАТА С АКТИВА НА ОБЩИНСКАТА ПАРТИЙНА ОРГАНИЗАЦИЯ

През последните една-две години нашият Общински комитет започна все по-смело да привлича партийния актив в своята ежедневна дейност. Изградени бяха няколко нещатни комисии за предварително проучване и разглеждане на определени въпроси. И тяхната помощ започна все по-осезателно да се чувства.

Какви са тези комисии и как са устроени, каква е тяхната дейност?

Една от тях е комисията по партийно-организационните въпроси. Тя се състои от 12 души. Всички са добре подготвени теоретически и имат богат организационен опит. Към тази комисия има и група от шест жени. Те имат за задача главно да работят сред жените и по-специално по привличането им за кандидат-членове. В състава на групата са привлечени жени от комитетата на Отечествен фронт, Комсомола, Профсъюза и от партийните бора, добри кооператорки. Първоначално имаме известен страх, че ще се дублира дейността на група-

та с тази на женкомисията при Общинския комитет на Отечествен фронт, но практиката показва друго — групата на жените издирва, проучва и подготвя най-добрите жени за привличането им за кандидат-членки на Партията, работи за възпитанието на новоприетите жени в партийната организация.

Членовете на партийно-организационната комисия извършват проверки, разясняват решението на комитетата и други въпроси пред партийните организации, работят с партийните групи и комисии за партийен контрол. Ползуваме и петма стари партийни членове — пенсионери и бивши секретари на партийни организации, с богат организационен опит, главно за проучване желаещите да станат членове на Партията. Така например те проучиха и подготвиха документите на 11 кандидат-членове на Партията преди да бъдат внесени в Комитетата за утвърждаване. Освен това те правят проверки по сигнали за някакъв партийни членове по подадени жалби до комитетата и други.

Изградиха сме и комисия по селското стопанство. В нея са включени 13 души. Повечето от тях са специалисти и пър-

венци в селското стопанство. Основна задача на тази комисия е да проучва предварително въпросите по селското стопанство, които ще се обсъждат в комитетата и след това да ги разяснява пред партийните организации и кооператорите. Дейността на тази комисия вече се чувствава. При обсъждането на плана за 1964 г. и организационната комисия извършват проверки, разясняват решението на комитетата и други въпроси пред партийните организации, работят с партийните групи и комисии за партийен контрол. Ползуваме и петма стари партийни членове — пенсионери и бивши секретари на партийни организации, с богат организационен опит, главно за проучване желаещите да станат членове на Партията. Така например те проучиха и подготвиха документите на 11 кандидат-членове на Партията преди да бъдат внесени в Комитетата за утвърждаване. Освен това те правят проверки по сигнали за някакъв партийни членове по подадени жалби до комитетата и други.

Изградиха сме и комисия по селското стопанство. В нея са включени 13 души. Повечето от тях са специалисти и пър-

виченията от извършените проверки със съответното партийно бюро или организация, дават указания за премахване на недостатъците, помагат за това.

Комисията по партийно-организационните въпроси през 1963 г. извърши проверка в партийната организация в с. Раданово как изпълнява собствените си мероприятия по повишаване на самодисциплината и инициативата пред пленума на Окръжния комитет на БКП по този въпрос. При проверката се установи, че партийният секретар не е провел планираното събрание за изслушване на информация от комисията за партийен контрол по комплексната механизация на царевича на 1800 декара царевича и излезе с предложение да бъдат изградени две бригади за комплексна механизация.

В района на общината има промишлени предприятия, железопътна гара, повече търговски обекти, затова сме изградили и комисия по промишлеността, транспорта и търговията. В нея са привлечени 14 члена — специалисти от отделните отрасли. При извършване на проверките в отделните отрасли се привличат и безпартийни специалисти и добри работници. Те също са занимават с проучването на различни въпроси, предвидени за разглеждане в комитетата. Почти винаги тези комисии по наши указания споделят своите

впечатления от извършените проверки със съответното партийно бюро или организация, дават указания за премахване на недостатъците, помагат за това.

Миналата година ние се занимавахме с въпроса за изпълнение на задачите, поставени от Националното съвещание по търговията. Комисията по промишлеността и търговията направи съответни проучвания и докладва резултатите на партийни събрания и отделно пред търговските работници.

Този начин на работа дава положителни резултати. Разбира се, има и въпроси, по които първо трябва да си каже думата Комитетът. Тях комисията внасят направо в Общинския комитет, а след като той ги разгледа разяснява пред партийните организации и колективите на съответните предприятия и обекти.

Както е известно от няколко години към Комитетата е изграден и кабинетна добра помощ партийни кабинети на обществени начала. По указания на др. Васил Иванов, зав. отдел „Пропаганда и агитация“ при ЦК на БКП ние изградихме и комисия по идеологическата работа. Тя се състои от 5 члена. През ед-

на от четните тъкачки в ДПТК „В. Мавриков“ — В. Търново е комсомолската активистка Цонка Калчева. Тя работи на 24 стана и изпълнява по две норми на ден.

Една от четните тъкачки в ДПТК „В. Мавриков“ — В. Търново е комсомолската активистка Цонка Калчева. Тя работи на 24 стана и изпълнява по две норми на ден.

Една от четните тъкачки в ДПТК „В. Мавриков“ — В. Търново е комсомолската активистка Цонка Калчева. Тя работи на 24 стана и изпълнява по две норми на ден.

Една от четните тъкачки в ДПТК „В. Мавриков“ — В. Търново е комсомолската активистка Цонка Калчева. Тя работи на 24 стана и изпълнява по две норми на ден.

Една от четните тъкачки в ДПТК „В. Мавриков“ — В. Търново е комсомолската активистка Цонка Калчева. Тя работи на 24 стана и изпълнява по две норми на ден.

Една от четните тъкачки в ДПТК „В. Мавриков“ — В. Търново е комсомолската активистка Цонка Калчева. Тя работи на 24 стана и изпълнява по две норми на ден.

Една от четните тъкачки в ДПТК „В. Мавриков“ — В. Търново е комсомолската активистка Цонка Калчева. Тя работи на 24 стана и изпълнява по две норми на ден.

Една от четните тъкачки в ДПТК „В. Мавриков“ — В. Търново е комсомолската активистка Цонка Калчева. Тя работи на 24 стана и изпълнява по две норми на ден.

Една от четните тъкачки в ДПТК „В. Мавриков“ — В. Търново е комсомолската активистка Цонка Калчева. Тя работи на 24 стана и изпълнява по две норми на ден.

Една от четните тъкачки в ДПТК „В. Мавриков“ — В. Търново е комсомолската активистка Цонка Калчева. Тя работи на 24 стана и изпълнява по две норми на ден.

Една от четните тъкачки в ДПТК „В. Мавриков“ — В. Търново е комсомолската активистка Цонка Калчева. Тя работи на 24 стана и изпълнява по две норми на ден.

Една от четните тъкачки в ДПТК „В. Мавриков“ — В. Търново е комсомолската активистка Цонка Калчева. Тя работи на 24 стана и изпълнява по две норми на ден.

Величави дни

88 ГОДИНИ ОТ ДРЯНОВСКАТА ЕПОПЕЯ

В ИСТОРИЯТА Дрянновският манастир влезе заради онази деветдневна героична епопея, която се разигра около него през една далечна пролет, от която ни делат вече 88 години.

Тогава Средногорното гореще, на юг дим забуляше приказната родина, Тракия се обля в кърви. Балканът свъси вежди пред горящите кладни.

В края на месец април 1876 година Търновският революционен окръг пламна. Една неравна дълга се очерта от Бала черква през Мусина до манастира „Св. Архангел“ край Дряново. Двеста самоотвержени юнака, опиянени от дъха на пролетта и волята за борба, крачеха немурими под развято то знаме.

Начело вървяха поп Харитон, Бачо Киро, Петър Пърмаков. Знамето плющи над четата, носено от юнашките реди на Русчуклийчето. Редом с първите върви и Тодор Лефтеров — търновец, най-ученият мъж, завършил научите си в Манчестер, предпочел селската кал като учител в Михалци пред дипломатическата кариера в Лондон.

След първите следват четирима свещеници, осмина учители и десетките снове от селата. Най-възрастният е на 59 години, а най-младият — на 18 години!

На 29 април 1876 година, в 3 часа след обед, четата влезе в манастира. Шпиони и мекерета бяха издали пътя. Турците завариха пътеката за Балкана и се юрнаха като мътен поток отсякът. Техният брой нямаше чет. Девет дни и девет нощи. Двеста въстаника се биха с небивал героизъм против многобройния неприятел.

Манастирът се превърна в крепост. Дошлият от Шумен бригаден генерал Фазъл-паша получи от Портата нареждане „да се справи с въстаналия Търновски окръг, както намери за добре“.

Деветата вечер манастирът пламна от всички страни. Близко четири пети от героите загинаха в неравната борба. Необикновеният сняг, може би, най-много допринесе за спасяването на останалите.

Когато бурята отмина, над Дряновската долина дълго се више димът на недогорялите пепелища. Само ледовете и зловещите врани се вишеха над замляналото бойно поле. В далечни и близки села към Дунава старците прегръщаха внуците си и плахо им шепнеха за онази вечер, когато се чуваше „как турчинът бие Дрянновския манастир“.

Една невзрачна старца от близкото село Цинга, единствена идваше всяка вечер в манастира, за да остави юнашките глави, които събираше по близките поляни. Това бяха главите на ония, които Фазъл-паша бе запалдал да обезглавят пред шатъра му, а нарязаните им меса да окажат по околните храсти.

Незабравими героични дни! Величави епопеи!

Днес в Дрянновския манастир пак е пролет. Слънцето обрива засмените скали. Възродената свободна Родина отдава почит на загиналите за свободата!

Хр. ГУРБЕТЧИЙСКИ

ИЗ РЕДАКЦИОННАТА ПОЩА

БОРБА

Добрите и навременни грижи за пролетните културни мероприятия са гаранция за получаване на високи добиви от тях. Затови и механизаторът Никола Горанов от бригадата за комплексна механизация в Камен за втори път окопава е ротационна мотика захарно црекло.

Снимка: И. Георгиев

МЛАДИ ЖИВОТНОВЪДИ

Различни по възраст, но все млади, това са те — дванадесетте младежи, които работят в животновъдната ферма в с. Златарица. Някои от тях са дошли тук от преди три-четири години, а други тепърва започват своята трудова дейност. Но мислите и възвращенията на всички са еднакви.

Възвръщането на Централния комитет на БКП към българския народ откликна в души-

те на младите животновъди. И ето, през една обедна почивка, те се събраха всички — дванадесетте, на открит комсомолски разговор. Пресмятаха, обсъждаха, прегръщаха грижливо и накрая споконно и сигурно излязха своето обещание: в чест на двадесетгодишнината на социалистическата революция в България да презгледат плана за надоеното мляко със 7 тона, да дадат в повече 7470 кг месо.

Дръзновени младежки мечти — те ще се превърнат в дело с общите усилия на целия колектив.

М. Димитрова

ХОРА ЗА ПРИМЕР

ОТИДЕ ЛИ макар и един път човек при нея, ще я запомни. Иванка Кънчева е касиерка във Фотостудия № 1 в гр. В. Търново на Окръжното предприятие „Фотография“. На пръв поглед, нищо не отличава тази служителка от другите. Но Училищата, с която посрещаша всеки влязъл от вратата, запълненото й до минутка работно време, всичко това я прави уважавана, добра служителка.

Всеки ден през фотостудията минават много граждани. Тя на всекиго подробно обяснява, по-верява дали е изпълнена поръчката и приветливо подава плъчето с готовите снимки. Такава е Иванка Кънчева. Много неща може да научи човек от нея.

П. Димитров

КОМСОМОЛЕЦЪТ

Марин Стефанов Маринов е ученик в Осми клас на училище „Петър Берон“ — Дебелец. На път към училище една сутрин той е намерил портмоне. Часът за започване на учебните занятия наближавал, но с риск да закъснее Марин променя посоката и с портмонето, където имало голяма сума пари и документи, отива в народния съвет.

Притежателката на портмонето от сърце благодари на младя, а неговите другари го поздравиха с похвалната постъпка.

М. Георгиева

В СЯКОГА в асеската на читалищното ръководство съм долавял пламъка на едно човешко сърце. Това е човек добре запознат с обсъжданите въпроси, в сърцето му гори една голяма обща читалищна идея.

Хубавото в работата на председателя на читалището в Елена се крие в голямата му обща читалищна, към хората.

Кой ли в Елена не познава председателя на читалището, който не е разговарял с него? Обича той читалището и всеки ден работи по 2-3 часа в него. Не бъде ли тук, измъчва се, че сякаш не е загубено в живота му. И той работи безплатно, с радостта, че изпълнява един човешки дълг.

Най-добре се чувствуваше това по време на юбилея и в напрежените предизборни дни на подготовка. Заедно с читалищния секретар Христо Търсанков те са душата на ръководството и цялата дейност.

Годишното отчетно събрание единодушно посочи пак Христо Иванов Кисево. И с право. Оказаното му доверие той прие и като чест и преди всичко като ново задължение. С много мисли и планове прекарва прага на своя втори дом. И работи с още по-голям жар в сърцето.

Още като дете обикнал читалището, сцената — В учили-

щето и читалището младежът изучава живота, учи се от него и в душата му пламват първите огнени искрици, запалени от РМС.

Обикнал от дете самотията, участвувал във всички детски пиеси, в трудната нелегална работа, се обръща към самотията, към художественото слово. Съзрява да съчетае нелегалната дейност с легалните партийни прояви.

И сега, минал четиридесетгодишната си възраст, той с радост си спомня за своя учител Васил Иванов от Дединци, който пръв му посочва пъ-

тия Околийски комитет на РМС, и като партиен работник, и като председател на бившия Околийски комитет на Отечествения фронт, с непрекъснато любов работи за подема на читалищното дело, за успеха на самотията.

Много хубави мигове е имал в живота си Петър Кисево.

Но най-голямата му радост, като председател на читалището изпита на 17 ноември 1963 година, когато пое от ръцете на другаря Енчо Стайков голямата наградата за ед-

Председателят на читалището

към читалището и сцената. Сегия от тази обща тоя работи с цялата си душа. За революционна дейност в гимназията е изключен от фашистката власт и е изпратен в лагера Еникой, по-късно в Беле-

И тук, въпреки тежкия непосилен режим, участва в организираната от концлагеристите самотия. „Песента и стихотворенията повдигаха духа, крепиаха вярата ни в най-тежките моменти.“ — често разказва той.

След изгрева на Свободата и като младежки деец в бив-

ния Околийски комитет на РМС, и като партиен работник, и като председател на бившия Околийски комитет на Отечествения фронт, с непрекъснато любов работи за подема на читалищното дело, за успеха на самотията.

Много хубави мигове е имал в живота си Петър Кисево. Но най-голямата му радост, като председател на читалището изпита на 17 ноември 1963 година, когато пое от ръцете на другаря Енчо Стайков голямата наградата за ед-

новеконната дейност на читалището — ордена „Кирил и Методий“ I степен.

За личните му заслуги към читалищното дело е награден със сребърна и златна значка на Националния съвет на Отечествения фронт.

В Елена се чувствуват прегатите фестивални дни. Има много труд, възвращения, радости и очаквания, много идеи в читалищния дом, амбиции за достойно участие в окръжния преглед. До късно в читалището горят огньовете на човешките сърца.

Председателят на читалището е частлив, че в големи фестивални огън влага искрици на своето сърце.

Н. НЕДЯЛКОВ

от Обществения редакция на в. „Борба“ в Елена

МИНИСТЕРСТВО НА ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА

Търговските работници и спартакиадата

Работниците и служителите при Окръжното търговско предприятие — клон Елена участвуват активно във Втората общонародна спартакиада.

Класиране

„А“ окръжна

№	Име	Време	Точки
1.	ДЗЗ Г. Оряховица	97:28	43
2.	„Вотев“ Дебелец	57:30	33
3.	„Янтра“ Драганово	56:26	30
4.	„Академик“ П. Св.	52:18	29
5.	„Вотев“ Златарица	49:49	27
6.	„Левски“ Стражица	42:40	24
7.	„Левски“ Карасен	31:32	23
8.	Б. Киро“ В. черква	44:38	22
9.	„Етър“ П. Леденик	32:35	22
10.	„Пробив“ О. могила	33:41	22
11.	„Академик“ Михалци	37:46	20
12.	„Молдов“ Страхил	32:66	17
13.	„Толбухин“ Димча	33:63	16
14.	„Агарин“ Първом	30:46	16
15.	„Августинов“ Драгом	29:39	14
16.	„Генков“ Поликарп	33:78	13

РЕЗУЛТАТИ ОТ СРЕЩЕТЕ НА 30. IV 1964 г.

Михалци — Дебелец 0:0; Стражица — Поликарп 2:1; Леденик — Драганово 3:2; Страхил — Овча могила 1:2; Драганово — ДЗЗ 3:3; Първом — Златарица 2:0; Академик — Димча 2:2; Бяла черква — Карасен 1:1.

Зона „Янтра“

№	Име	Време	Точки
1.	Локомотив — Дрян	28:12	23
2.	„Ч. знаме“ — Павлич	30:20	21
3.	ДМЗ — Габрово	27:19	21
4.	Равовски — Севл.	27:13	20
5.	Вечвой — Елена	28:22	20
6.	А. Кънчев — Трявна	49:26	19
7.	Орловец — Габрово	28:23	18
8.	Владислав — Дюл.	30:41	17
9.	ЖП депо — Г. Орях.	29:27	16
10.	Д. Канков — Морава	16:44	12
11.	„Левски“ — Пърм.	20:32	10
12.	Сърп и чук — Габр.	17:50	7

РЕЗУЛТАТИ ОТ СРЕЩЕТЕ НА 28. IV 1964 г.

ДМЗ — Равовски 1:0; Орловец — Ц. Канков 3:0; ЖП депо — Червено знаме 1:1; Локомотив — А. Кънчев 1:0; Владислав — Левски 3:0; Вечвой — Сърп и чук 3:2; Вечвой — Левски 2:0.

Юноши

№	Име	Време	Точки
1.	„Етър“	57:6	23
2.	„Чардафон“	37:13	18
3.	„Орловец“	25:11	18
4.	„Локомотив“ (ГО)	40:20	17
5.	„Ч. знаме“	25:21	15
6.	„Академик“	14:33	9
7.	„Локомотив“ (Др)	12:27	8
8.	„А. Кънчев“	14:47	8
9.	„Левски“ (Лясн)	12:37	7
10.	„Равовски“	5:36	7

Нараняване на очите

Как може да се обясни тази тенденция към увеличаване на очните наранявания и процента на ослепелите от тях? Действително ли броят на травмите се увеличава?

Смело можем да кажем, че много от очните заболявания намаляха. Други се срещат доста рядко. Разгърнатата профилактична мрежа след Девети септември доведе до изчезване на много очни заболявания, даже и очните наранявания по действителен брой намаляха. Грамадният възход на нашата страна, индустриализацията и механизацията отначало изпревариха техническата култура и профилактиката, но днес, когато основна грижа на народната власт е охраната на труда и специално охраната на зрението, трябва категорично да кажем, че непрекъснато се полагат грижи за опазване зрението на работника в индустриалните предприятия. Даже при изработване на машините се предвиждат към всяка от тях обезопасяващи екрани от пластмаса и стъкло, уредулира се осветлението и по този начин се създават най-добри условия за предпазване от очни наранявания. Докато уверенията на очите в големите индустриални предприятия намаляват, те все още се срещат в малките работилници на промишлеността, МТС, автомонтърските работилници, ковалници и други. Където трудът е повече ръчен и средствата за охраната на зрението са по-малки.

В капиталистическото общество развитието на индустриализацията води до рязко увеличение на очните наранявания и слепотата от тях. Алчният за печалба собственик не полага никакви грижи за охрана на зрението на работника. Трудещият се грибя сам да се грижи за себе си. Той трябва сам да си купи предпазни очила.

МАЛКИ ОБЯВИ

Продавам къща с опразване, „Гурко“ 117 — В. Търново.

Продавам помпа 2 цола и електромотор 5 кс — „Сименс“ В. Търново, „Индустриална“ 6

Съкооп — с. Рикюп — В. Търновско, разполага с големи количества цимент и син камък.

Продавам място етаж и гараж. „Мединарска“ 12 Освобождаване веднага.

Горско стопанство — с. Стара река

Сливенски окръг

търси

шофьори — I или II клас — 3 души за товари домашински коли, които возят и работници. Заплащане по щат, плюс 100% кондукторски и 100% за товарене и разтоварване. Справка: Канцеларията на стопанството 3-1

Държавно автомобилно предприятие

Габрово

търси

ШОФЬОРИ

Справка

личен състав

Здравна просвета

КАТО ОСНОВЕН ОРГАН който осъществява връзка с околната среда и от който зависят много от функциите на човека е око. Около 80 на сто от дейността на организма се осъществява чрез него. Ние се движим, работим, четем, възприемаме се на красотата на природата, възприемаме багри, преобразяваме природата чрез него.

С нормална зрителна функция ние сме работоспособни и сме в полза на обществото. Чрез зрението творим непрекъснато, създаваме средства за производство, правим велики открития. Ако за миг затворим очите си, потъваме в мрак, губим връзката с обществото и природата, ставаме неработоспособни, угнетени, нещастни. Тежка е съдбата на слепия. Тежка е за семейството му, за обществото. Та угнетява и потиска.

Причините за слепотата са най-разнообразни. От различни статистики и проучвания се установява, че процентът на караяването в различни държави прогресивно се увеличава. Направените проучвания у нас показват, че в 1905 г. процентът на очните травми е бил 4 на сто от общия брой на очните заболявания. През 1941 година той е достигнал до 14,4, а през 1951 година 19,3 на сто.

ХУБАВА ДРУЖБА

Димитър Рабчев е учител във Второ основно училище гр. Павлички. Най-добрата бригада за комунистически труд в бутичкова цех на Винпром го избра за свой приятел.

В процеса на опознаването учениците изнасят литературно-музикална програма пред работниците. Хората останали много доволни. След програмата водили сърдечни разговори с децата. На вечерта на аритметиката в училището присъствувала бригадата заедно с родителите на децата.

Учениците посетили работниците по време на трудовия процес и помагали — лепили етикети на бутилките. Учителят изнася педагогически беседи пред работниците, а те го канят редовно на своите вечери и празненства. Заедно посещават всички културни вечери в града. Предстои съвместно отчитане на производствените успехи и успеха на класа, целодневен излез на децата с техните родители, заедно с членове на бригадата.

Заражда се една хубава дружба.

Георги Милев

в. „БОРБА“

бр. 4, бр. 55, 6, V. 1964 г.

Необходимост за всяко домакинство са здравите, красиво изработени и известни по цял свят български ПОРЦЕЛАНОВИ СЕРВИЗИ за храна, чай, кафе, ракия, мляко и други.

2 — 1